

Byly tam různorodé zápisy, rukopisy, dokumenty na orazítkovaném papíře, vystřižené články z novin, všechny zařazené ve složkách z tvrdého modrého papíru se jmény nadepsanými velkými písmeny. Bylo vidět, že se o dokumenty něžně pečovalo, opakovaně se pročitaly a pečlivě vracely na svoje místo, neboť tohle byla jediná uspořádaná část skříně.

Pascal, který stál na židli a našel tu správnou složku, jednu z těch nejvíce přeplněných nadepsanou Saccard, do ní zařadil novou poznámku a vrátil ji na původní místo podle abecedy. Ještě na chvíli se pozapomněl a s potěšením urovnal jednu sesouvající se hromádku. Když konečně seskočil ze židle, pravil:

„Posloucháš mě? Až budeš uklízet, Klotildo, nesahej tady na ty složky nahoře.“

„Jistě, pane!“ poslušně odvětila potřetí.

Rozesmál se a vypadal, že má upřímnou radost.

Hodnocení: věcně správné (+ viz pozn.)

velmi hezká česká skladba i styl, ale asi jsem dost nezdůraznila nutnost teoretického komentáře; samotný překlad A-B, takto bez poznámek C

Kopíruji poznámku Adély M. a svůj komentář – užitečné pro vystižení povahy českých uvozovacích vět; Vy máte správné řešení.

- větu „Pak konečně seskočil ze židle:“ jsem původně přeložila věrněji jako „A když konečně seskočil ze židle:“, nicméně jsem poté usoudila, že to příliš „tahá za uši“ a v češtině nezní dobře, protože jsme zvyklí na trošku jiný tón uvozovacích vět
- **SPRÁVNĚ, ČESKÉ UVOZ. VĚTY VĚTŠINOU NEPOUŽÍVAJÍ SLOVESA POHYBU; VAŠE VĚTA OBSAHUJE ELIPSU (A když konečně seskočil ze židle (ŘEKL): - TEDY JE SPRÁVNĚJŠÍ**